

..Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμός φύλλου 72 1 Νοεμβρίου 2001**Μπαλόνια****ή καρδιές;**

Αλλο μπαλόνια καί άλλο καρδιές. Τά μπαλόνια τά φουσκώνεις, τά ζω-
γραφίζεις, τά σηκώνεις ψηλά, τά κάνεις νά κοσμούν τούς αϊθέρες καί νά
προκαλοῦν ἐντυπώσεις στή μάζα τῶν ὠρίμων ἀνθρώπων καί νά γονιμοποιοῦν
τή φαντασία τοῦ παιδόκοσμου. Ὅμως, δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἀέρας καί
στιγμιαία ἐντύπωση. Λίγο νά ἀγγίξεις ἕνα μπαλόνι, σπάει. Καί σου ἀφήνει τήν
ἀπογοήτευση, ὅτι ἔχασες τό παρδαλό καί φανταχτερό θέαμα.

Οἱ καρδιές ἀναπνέουν τόν ἀέρα, ἀλλά εἶναι δύναμη καί ζωή. Οἱ καρδιές
ζωογονοῦν ὁλόκληρη τήν ὑπαρξη καί τῆς δίνουν κίνηση καί ἱκανότητα
δημιουργίας. Οἱ καρδιές, ὅσο ζοῦν καί ὅσο ἀναπνέουν, σηματοδοτοῦν τήν πο-
ρεία τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί γράφουν σελίδες ἱστορίας καί με-
γαλείου.

Οἱ καρδιές ἀναμεταδίδουν τό χτύπο τῆς ἀγάπης. Οἱ καρδιές γεννοῦν τόν
ἡρωϊσμό. Οἱ καρδιές σκορποῦν τό ἄρωμα τῆς ἐμπνευσης. Οἱ καρδιές πα-
ράγουν τόν καρπό τῆς ἀγιοσύνης. Οἱ καρδιές γράφουν τίς ὁμορφες σελίδες τῆς
ἱστορίας.

Εἴχω τήν ἐντύπωση, πῶς ἡ σημερινή, τεχνοκρατούμενη ἐποχή, λησμόνησε
τίς καρδιές καί δόθηκε, μέ ἀποκλειστικότητα, ἀλλά καί ἐλαφρότητα,
στοητεία τῶν μπαλονιῶν. Οἱ μεγάλοι ὀργανισμοί, τά πολιτικά συγκροτήματα,
οἱ οἰκονομικοί κολοσσοί, οἱ μηχανισμοί τῆς διαπλοκῆς συναντήθηκαν ὅλοι

στήν έντυπωσιακή συνθηματολογία, στήν άμιλλα νά σύρουν ξωπίσω τους τίς λαϊκές μάζες ύψώνοντας σέ κοινή θέα τά πολύχρωμα πανώ τών ύποσχέσεων, τά παρδαλά μπαλόνια μέ τίς εικόνες, πού γοητεύουν καί παγιδεύουν.

Οήλη ή συνθηματολογία, πού διασταυρώνεται στά έντυπα καί στά ήλεκτρονικά μέσα έννημέρωσης, άπό τή λήξη τής δεύτερης παγκόσμιας σύρραξης ίσαμε σήμερα, δείχνει νά μήν έχει καρδιά, νά μή γεννάει άληθινή έμπνευση καί ζωή, νά μή άνεβάζει τό δείκτη τής άνθρώπινης άξιοπρέπειας καί νά μή στήνει πασσάλους άληθινής προόδου. Τά μπαλόνια πλημμυρίζουν τούς αϊθέρες. Παρδαλά καί γοητευτικά. Μιλάνε γιά άτομικές έλευθερίες, γιά σεβασμό τής άνθρώπινης προσωπικότητας, γιά ποιότητα ζωής, γιά κοινωνική δικαιοσύνη, γιά σεβασμό τής λαϊκής κυριαρχίας καί γιά χίλια άλλα στοιχεΐα, πού, τοποθετημένα σωστά στόν πίνακα τής καρδιάς, καταξιώνουν τήν προσωπικότητα καί τής δίνουν θέση δημιουργού στό έργαστήρι τής ιστορίας.

Η πράξη, όμως, πάντα πεζή, πάντα άρνητική. Τήν ώρα, πού τά μπαλόνια φαντάζουν καί τά συνθήματα προκαλούν αίσθήματα εύφορίας, κάποια άπότομη θύελλα τά σπάει καί τά έξαφανίζει. Τό πλήθος, ή μάζα, πού είχε πιστέψει στή γνησιότητα τών διαφημίσεων καί στήν ειλικρίνεια τών διαφημιστών, μπαίνει άπότομα στό κλίμα τής άβεβαιότητας, τού φόβου, τής άγωνίας, τής άπαξίας, τής καθολικής καταστροφής.

Δέ γνωρίζω, άν σήμερα άπομένουν άνθρωποι, στά κοντινά ή στά άπόμακρα σημεΐα τού πλανήτη, πού νά κρατούν μπροστά στά μάτια τους τή γοητεία τών μπαλονιών καί νά μήν έχουν τυλιχτεί στήν αϊθάλη τής άπογοήτευσης. Δέν είμαι σέ θέση νά βεβαιώσω, άν ύπάρχουν πολίτες τών άναπτυγμένων χωρών ή ταλαίπωροι διαβάτες στίς έρημιές τής έγκατάλειψης, οί όποιοι έξακολουθούν νά διεγείρονται μέ τά συνθήματα, τών τηλεοράσεων, πού ύπόσχονται γαλήνη καί εύημερία, σεβασμό τής άνθρώπινης προσωπικότητας καί καλλιέργεια τής ισότητας καί τής άλληλεγγύης.

Ο τυφώνας έσπασε τά μπαλόνια καί πάγωσε τίς προσδοκίες. Ίσως, αύτή ή στιγμή είναι ή καταλληλότερη, γιά νά προχωρήσουμε σέ μιά όμολογία. Νά άναγνωρίσουμε, πώς ή δύναμη τής άνακαινίσης δέ βρίσκεται στά μπαλόνια, στά έντυπωσιακά συνθήματα, πού προβάλλονται στά τηλεοπτικά παράθυρα, αλλά στίς καρδιές. Στήν καλλιέργεια τού μέσα κόσμου, πού είναι εύρύτερος καί βαθύτερος άπό όλόκληρη τή δημιουργία. «Έγγίσατε τῷ Θεῷ καί έγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας άμαρτωλοῖ καί άγνίσατε καρδιάς δίψυχοι» (Ίακώβ. δ' 8). Αύτές είναι οί δυναμικές πράξεις, πού άνακαινίζουν τίς ύπάρξεις καί πού μπορούν νά μετουσιώσουν καί τά μπαλόνια τών συνθημάτων σέ πίνακες υπεύθυνων, προσωπικῶν κατευθύνσεων.

Παρέλαση χλιδής καί ἔπαρσης

έν είχα πρόθεση νά ἀσχο-
ληθῶ μέ τό ταξίδι τοῦ Ἀρχι-
επισκόπου Χριστοδούλου
στή Σερβία. Οἱ ἐπίσημες
ἀνταλλαγές ἐπισκέψεων δέν ἀναβα-
θμίζουν τήν ἐνότητα τῶν τοπικῶν Ὁρ-
θοδόξων Ἐκκλησιῶν καί δέν προάγουν
τό διάλογο τῆς ἀγάπης. Προγραμματί-
ζονται καί ὁλοκληρώνονται στό κλίμα
τῆς συμβατικότητας. Καί τό κέρδος,
πού καταλείπουν στήν Ὁρθόδοξη
οἰκογένεια, δέν ὑπερβαίνει τή στάθμη
τοῦ μηδενός. Ἰδιαίτερα, ὅταν ἐπισκέ-
πτης εἶναι ὁ κ. Χριστόδουλος, πού, μέ
τήν προκλητική χλιδή του καί μέ τή
σκηνοθετημένη προβολή του, ἐξάγει
σέ πανευρωπαϊκή ἤ σέ παγκόσμια κρί-
ση καί χλεύη τή νεοπλουτική ἔπαρση,
δέν ὑπάρχει περιθώριο γιά θετικό
ἀποτέλεσμα. Μετά τήν ὁλοκλήρωση
τῆς ἐπίσκεψης καί τήν καταστολή τοῦ
θορύβου, τά πράγματα ἐπανέρχονται
στήν πρότερη προβληματική, μέ μόνο
κατακάθι τίς ἀρνητικές ἐντυπώσεις,
πού ἄφησε πίσω του ἡ ἀκάθεκτη ἀλα-
ζονεία του ἐπισκέπτη.

Ἄν φέρνω τό χρονικό τῆς ἐπίσκε-
ψης στό φωτισμένο πίνακα τῆς δημο-
σιογραφίας, καί μάλιστα μετά τό κλεί-
σιμο τῆς αὐλαίας, τό κάνω γιατί μέ
συνέχει ὁ φόβος, ὅτι οἱ ἐξετάσεις, πού
δώσαμε στό πρόσωπο τοῦ προκαθη-
μένου, μᾶς ἐντάσσουν στίς ὑπανά-

πτυκτες χώρες καί στίς θρησκευτικές
κοινότητες, πού προσπαθοῦν νά ἐν-
τυπωσιάσουν μέ τά ψιμύδια τῆς χλι-
δῆς, ἀκριβῶς γιατί τά πρόσωπα, πού
βρίσκονται στό προσκήνιο δέ διαδέ-
τουν τά καράτια τῆς πνευματικῆς γνη-
σιότητας.

*

1. Μεταφέρω, ἀρχικά, μιά πληρο-
φορία, πού δημοσιεύτηκε στήν ἐφημε-
ρίδα «Τό Βῆμα» τῆς 13ης Σεπτεμβρίου
2001. Καί τήν μεταφέρω μέ τή σημείω-
ση, ὅτι τό «Βῆμα» καί ὁ κ. Ψυχάρης εἶναι
ἐκεῖνοι, πού ἀγωνίστηκαν μέ πείσμα
καί μέ πάθος, γιά νά ἀνεβεῖ ὁ κ. Χριστό-
δουλος τά σκαλοπάτια τοῦ ἀρχιεπι-
σκοπικοῦ θρόνου. Τό συγκρότημα τοῦ
«Βήματος» δέν εἶναι μονάδα, πού ἀντι-
πολιτεύεται τόν κ. Χριστόδουλο, ἀλλά
ἔπαλξη, πού ἀγωνίστηκε γιά τήν προ-
βολή του καί ἐξακολουθεῖ νά ἀγωνίζε-
ται γιά τή στήριξή του.

Γράφει, λοιπόν ὁ συνεργάτης τοῦ
«Βήματος»: «Δοθείσης εὐκαιρίας ὁμως-
καί ἐπειδὴ ὑπέπεσαν στήν ἀντίληψί
μου ὀρισμένες ἀνακρίβειες στίς ἐφημε-
ρίδες σχετικῶς μέ τά καθέκαστα τῆς
ἐπισκέψεως, νά διευκρινίσω ὅτι στό
Βελιγράδι ὁ Μακαριότατος δέν διέμει-
νε σέ σουίτα 120 τ.μ. ὅπως ἐγγράφη.
Διέμεινε στήν ἀκόμη μεγαλύτερη σουί-
τα τῶν 144,5 τ.μ. τοῦ ξενοδοχείου
«Intercontinental», μέ τόν ἀριθμό

800, ή δέ συνοδεία του κατέλυσε σέ 15 δωμάτια, ή διανυκτέρευση στά όποια κοστίζει μεταξύ 120 καί 200 δολ. Ή σουίτα 800 του Προκαθημένου είναι ιστορική, καθ' ότι στό παρελθόν έχουν διαμείνει εκεί ένας ταγματάρχης τής Βέρμαχτ, ό όποίος άργότερα έγινε γενικός γραμματέας του ΟΗΕ (όνόματι Κούρτ Βαλντχάιμ), ό δικτάτορας τής Ρουμανίας Νικολάε Τσαουσέσκου, ή Μάργκαρετ Θάτσερ, αλλά καί ή Σοφία Λόρεν!...».

*

Παρατήρηση πρώτη: Κατά τό έτος 1972 ό τότε Άρχιεπίσκοπος Ίερώνυμος επισκέφθηκε επίσημα τήν Έκκλησία τής Σερβίας. Ή Έκκλησία τής χώρας αúτης αντιμετώπιζε τήν έποχή εκείνη τό σκληρό διωγμό του άθεου καθεστώτος. Άλλά δέν είχε ζήσει καταστάσεις, σάν αúτές, πού δοκίμασε κατά τά τελευταία χρόνια. Καί δέν είχε περιέλθει στην έσχατη ένδεια, ώστε νά αναγκάζεται νά κάνει συνεχείς εκκλήσεις για βοήθεια στίς αδελφές Έκκλησίες. Βρισκόταν σέ μιá κατάσταση περιορισμού, θλίψης, αλλά καί ισόρροπης διαβάθμισης των οικονομικών προβλημάτων της. Καί, όμως, ό Άρχιεπίσκοπος τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ό άσκητής καί διακριτικός Ίερώνυμος, δέ σχεδίασε καί δέν έπεδίωξε τήν πρόκληση, νά εγκατασταθεί σέ πολυτελές ξενοδοχείο καί νά εκπέμψει από εκεί μηνύματα ύπεροχής καί ήγεμονισμού. Καί εκείνος καί όλόκληρη ή ακολουθία του φιλοξενήθηκαν στην άνετη στέγη του Πατριαρχείου τής Σερβίας. Ήμειναν κοντά στον τότε Πατριάρχη. Συνέτρωγαν μαζί του καί μαζί μέ τούς Συνοδικούς Μητροπολίτες τής Σερβικής Έκκλησίας. Κουβέντιαζαν άπλά καί αδελ-

φικά. Καί, μέ τήν επικοινωνία τους αúτη, άπλωναν γέφυρες αγάπης καί γνήσιας συναδέλφωσης.

Δέ θά μπορούσε άραγε καί ό σημερινός Άρχιεπίσκοπος νά φιλοξενηθεί στό μέγαρο του Πατριαρχείου, πού είναι εύρυχωρότατο καί άνετότατο; Ή διαμονή του στή σουίτα, στην όποία φιλοξενήθηκε ή Θάτσερ καί ή Σοφία Λόρεν δέν ήταν ήττημα για τό λειτουργό τής Έκκλησίας, πού «καθ' ύποχρέωση» έπαγγέλλεται λιτότητα καί σεμνότητα;

Τή στιγμή αúτη ή αδελφή Έκκλησία τής Σερβίας βιώνει τήν όδύνη του Γολγοθά της. Ή φωτιά του πολέμου έχει κατακάψει τό κορμί της καί έχει δημιουργήσει κατάσταση άφόρητης άγωνίας. Ό ταλαιπωρημένος λαός περιφέρει τήν άνέχεια καί τό φόβο. Οί εκκλησιαστικοί ήγέτες περιοδεύουν θλιμμένοι καί άπορρημένοι μέσα στα άποκαΐδια των οικοδομών καί στα έρείπια των ψυχών. Προσπαθούν νά στηρίξουν καί νά ανοικοδομήσουν τίς υλικές καί τίς πνευματικές οίκοδομές, πού σωριάστηκαν κάτω από τά χτυπήματα των ποικίλων σκοπιμοτήτων. Καί μέσα σ' αúτό τό σκηνικό τής Βιβλικής καταστροφής, έφανίστηκε ό κ. Χριστόδουλος, μέ τό τουπέ του ήγεμόνα καί φρόντισε νά προβληθεί, ως διάδοχος κινηματογραφικός άστέρας, από τή σουίτα τής Λόρεν.

*

Παρατήρηση δεύτερη: Ό δημοσιογράφος τής αρχιεπισκοπικής καμαρίλας, δίνοντας ρεπορτάζ για τήν αρχιεπισκοπική επίσκεψη, φρόντισε νά μäs σκιαγραφήσει καί τό πορτραίτο του σημερινού Πατριάρχη τής Σερβίας Παύλου. Καί τό σκιαγράφησε μέ τούτη

τή φράση: «...Ὁ Πατριάρχης τῆς Σερβίας Παῦλος εἶναι μία ἁγία φυσιογνωμία. Ἀσκητὴς στό ἔπακρο, ἀπλὸς στή ζωὴ καὶ γενναῖος στίς ἐνέργειές του ἀποτελεῖ φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ τοὺς Σέρβους ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους».

Ἄραγε, αὐτός ὁ «ἀσκητὴς στό ἔπακρο» Πατριάρχης, ὁ ἀπλὸς καὶ γενναῖος, τί θὰ σκέφτηκε, ὅταν εἶδε τὸν ἐπισκέπτη του, πού πῆγε νὰ συμπαρασταθεῖ στὸν πόνο του καὶ νὰ τὸν παρηγορήσει, νὰ ἀνεβοκατεβαίνει τίς βαθμίδες τῆς πολυτελοῦς σουίτας; Ποιὰ ἐντύπωση θὰ σφηνώθηκε μέσα του, ὅταν ὑπολόγισε τὸ κόστος τῆς κάθε βραδιάς, πού θὰ μπορούσε νὰ ἀνακουφίσει ὁλόκληρες οἰκογένειες καὶ νὰ ἀπλώσει τὸ χαμόγελο σὲ πολλὰ θλιμμένα παιδικὰ χεῖλη;

Ὅπωςδὴποτε, ἡ ἀσκητὴς Πατριάρχης τῆς Σερβίας θὰ ἔκλαψε πολλές φορές γιὰ τὸ κατάντημα τῶν συνεπισκόπων του τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, πού πραγματικά τὴν ὑπεραγαπάει, ἀλλὰ καὶ τοῦ προκαθημένου της, πού τὸν εἶδε νὰ συμπεριφέρεται χωρὶς τὴν ἀπαραίτητη γιὰ κάθε Ἐπίσκοπο ἀπλότητα καὶ γενναιότητα.

*

Καὶ μιά τρίτη παρατήρηση: Ποιὸς ἄραγε πλήρωσε τὰ ἔξοδα τῆς ἡγεμονικῆς παραμονῆς τοῦ κ. Χριστοδούλου στή σουίτα τῆς Σοφίας Λόρεν; Ἄν ἀναγκάστηκε νὰ τὰ πληρώσει ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία, ὅπως ἔγραψε σὲ ἐπιστολὴ του ὁ κ. Χριστόδουλος, θὰ πρέπει ὅλοι μας, σύσσωμη ἡ ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία, νὰ ντρεπόμαστε. Γιατί ἀναγκάσαμε τὴ φτωχὴ αὐτὴ Ἐκκλησία νὰ ἐκδανωθῇ καὶ νὰ ἐκτεθεῖ στό λαό της, ὅτι κάνει ἐντελῶς περιττὰ ἔξοδα. Ἄν τὰ πλή-

ρωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, τότε ἡ αἰσχύνη μεταφέρεται στό ἐσωτερικὸ τῆς χώρας μας καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὴ στιγμὴ, κατὰ τὴν ὁποία οἱ πληγῆς τῶν σεισμῶν δὲν ἔχουν ἀκόμα κλείσει καὶ οἱ ἄρρωστοι, μόλις φτάσουν στὰ νοσοκομεῖα μας φιλοξενοῦνται στοὺς διαδρόμους καὶ στὰ ράντζα, εἶναι θρασυτάτη πρόκληση νὰ σκορπίζονται μυθικὰ ποσά, γιὰ νὰ διαμείνει ὁ προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας στή σουίτα τῆς Σοφίας Λόρεν. Ἄν δὲν τὰ πλήρωσε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ πλήρωσε τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν, τότε ἡ αἰσχύνη καὶ ἡ εὐδύνη μετατοπίζεται στίς ὑπηρεσίες τοῦ δημοσίου, πού διαθέτουν τέτοια μυθώδη ποσά γιὰ τὴν ἡγεμονικὴ ἐμφάνιση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ λειτουργοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ φτωχοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ διαδόχου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖο περπάτησαν καὶ κήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιο «ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολυάκις»(Β' Κορινθ. ια' 23).

Καί, μέ τὴν εὐκαιρία, ἃς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ θέσουμε, δίχως περιστροφές καὶ τὸ ἐρώτημα: Ποιὸ ἦταν τὸ συνολικὸ κόστος αὐτῆς τῆς ἐπίσκεψης; Γιατί, ὁ καθένας καταλαβαίνει, πὼς δὲν εἶναι μόνο ἡ σουίτα τῆς Σοφίας Λόρεν, πού θάρυνε στό λογαριασμό. Εἶναι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔξοδα, οἱ ἀεροπορικὲς μετακινήσεις, οἱ πολυτέλειες τῶν ἐμφανίσεων καὶ τῶν δεξιώσεων, τὰ βαρύτιμα δῶρα, πού προσφέρθηκαν, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἀνταποδοτικότητά τῶν παρασῆμων καὶ ὅλα ἐκεῖνα, πού ἐπινοεῖ ἡ ἄρρωστημένη χλιδή, γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσει καὶ νὰ προκαλέσει τὸ χειροκρότημα καὶ τὴν παρασημοφόρηση. Ὁ

κ. Χριστόδουλος, όμιλητικότατος καθώς είναι, δέν πιστεύουμε πώς θά παρалаίψει νά δώσει στό λαό, στό πλήρωμα τής Έκκλησίας, στό όποιο άφιέρωσε καί τά παράσημα, άν όχι άναλυτικό άπολογισμό, τουλάχιστο τό συνολικό κόστος αὐτῆς τῆς επίσκεψης. Για νά ξέρει ό λαός πόσο κοστίζει μιá έπταήμερη άπόδραση τοῦ προκαθήμενου του καί πού πηγαίνει ό δικός του ιδρώτας.

Τελικά, στή Σερβία παρήλασε ένας δεύτερος άστέρας τοῦ κινηματογράφου, μιá δεύτερη Σοφία Λόρεν, ίσως μέ περιβολή περισσότερο φανταχτερή καί μέ ύφος περισσότερο ύπεροπτικό. Δέν έμφανίστηκε στους δρόμους της ή Όρθόδοξη άσκητικότητα, ή άγία φυσιογνωμία, ή λιτότητα καί ή γενναιότητα, πού θά μπορούσε νά έναρμονιστεῖ μέ τό καταξιωμένο ήθος τοῦ σεμνοῦ Πατριάρχη τῆς Σερβίας καί νά άποτελέσει μιá δυναμική καί άφυπνιστική συγχροδία.

*

2. Η επίσκεψη στή Σερβία είχε καί μιá άλλη, προβληματική, αὐτοφανέρωση τῆς νοσηρῆς έπαρσης.

Ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος περπάτησε στά ματωμένα έδάφη τῆς χώρας αὐτῆς ως ό φορέας τοῦ πνεύματος τῆς εἰρήνης καί ως ό παράγοντας, πού διαθέτει τή θέληση καί τή δύναμη νά λειτουργήσει μεσολαθητικά, νά βοηθήσει στήν επίλυση τῶν θεμάτων, πού έκρεμοῦν καί νά συντελέσει στήν άποκατάσταση τῆς ποθητῆς εκκλησιαστικῆς ενότητας.

Οί πληροφορίες, όμως, πού διασταυρώνονται καί τά ρεπορτάζ, πού δημοσιεύτηκαν στίς έφημερίδες, τίς προσκείμενες στόν κ. Χριστόδουλο,

άποδεικνύουν, πώς οί κινήσεις του δέν ήταν γνήσια εισφορά, στό μέτρο, πού μπορεί κάποιος Έπίσκοπος νά μετασχει στήν άγωνία καί στους προβληματισμούς μιās άδελφῆς Έκκλησίας, αλλά σκέτη καί κούφια επίδειξη δύναμης καί σκηνοθεσία θριαμβολογίας στό έσωτερικό τοῦ ελληνικοῦ χώρου, χρήσιμης μετά τό στραπατσάρισμα τοῦ άρχιεπισκοπικοῦ προφίλ έξ άφορμῆς τοῦ γνωστοῦ Προεδρικοῦ ραπίσματος.

Η θριαμβολογία δέν είναι πρωτόγνωρο σχήμα στά χείλη τοῦ κ. Χριστοδούλου. Κάθε φορά, πού ό δείκτης τῆς δημοτικότητας χαμηλώνει, προσπαθεῖ νά τόν αναστρέψει μέ τόν όρό τῶν αὐτοεπαίνων. Καί κάθε φορά, πού ξεμυτίζει άπό τήν έδρα του καί βρίσκεται κοντά στίς άνησυχίες καί στους προβληματισμούς τῶν άδελφῶν Όρθόδοξων Έκκλησιῶν, επιστρέφει μέ τή σημαία τοῦ θριάμβου καί μέ τό χρυσό κουτί τῶν έπιτυχιῶν του ξεχυλωμένο καί ξεχειλισμένο.

Η επίσκεψή του στή Βουλγαρική Έκκλησία θεωρήθηκε άπό τόν ίδιο καί άπό τούς επιπόλαιους συνεργάτες του ως ή άφορμή επίλυσης τοῦ τραγικοῦ σχίσματος, πού ταλανίζει, χρόνια τώρα, τή γειτονική Έκκλησία καί ως άπαρχή νέας εποχῆς ενότητας καί σύμπνοιας. Άλλά ή διακήρυξη αὐτή ήταν φενάκη. Τό σχίσμα εξακολουθεῖ νά ύπάρχει. Καί ή Έκκλησία τῆς Βουλγαρίας συγκλονίζεται.

Η επίσκεψή του στήν Έκκλησία τῶν Ίεροσολύμων έμφανίστηκε άπό τούς κόλακες τοῦ άρχιεπισκοπικοῦ οἴκου ως συντελεστική στήν επίλυση τοῦ Μεσανατολικοῦ προβλήματος. Ό κ. Χριστόδουλος έφερε τή γαλήνη καί τή

συνεργασία ανάμεσα στους δυό λαούς και στους δυό πολιτισμούς(!). 'Αλλά όλοι γνωρίζουμε, πόσο ή ειρήνη άγγιξε την περιοχή της Παλαιστίνης και πόσο οί λαοί του ίεροῦ αὐτοῦ τόπου μποροῦν νά συμβιώσουν καί νά συμπορευτοῦν.

Ἡ ἐπίσκεψή του στή μαρτυρική Κύπρο σαλπίστηκε ὡς ἀφορμή ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων, πού κατέτρωγαν τήν ἐνότητα τῆς τοπικῆς Ἱεραρχίας. Ἀλλά καί ἐκεῖ, ἡ ἱστορική γραφή, πού συνεχίστηκε μετά τή μείζονα Σύνοδο, δίνει τό στίγμα τῆς ἀποτυχίας τῶν ἀλαζονικῶν ἀρχιεπισκοπικῶν προθέσεων.

Καί τώρα τελευταία, ἡ ἐπίσκεψη στή Σερβία. Καί αὐτή ἐμφανίστηκε ἀπό τούς κόλακες ἀρχιεπισκοπικούς κράχτες, ὡς ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰῶνα.

Νά τί ἔγραψε ὁ «ἐξ ἀπορρήτων» αὐλικός δημοσιογράφος:

«Μέ πλήρη ἀναγνώριση τοῦ ρόλου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀπό τή σερβική πολιτειακή, πολιτική καί ἐκκλησιαστική ἡγεσία ἐπέστρεψε στήν Ἑλλάδα τήν περασμένη Πέμπτη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Δέν ἦταν μόνο τά ἀνώτατα παράσημα, πού τοῦ ἀπένειμαν οὔτε οἱ θερμότατοι λόγοι. Ἦταν καί τό ὅτι οἱ πολιτικοί ἡγέτες τῆς Σερβίας αἰσθάνθηκαν τήν ἀνάγκη νά ἐνημερώσουν τόν Ἀρχιεπίσκοπο γιά ὅλα τά ἐθνικοδρησκευτικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν καί γιά τά ὁράματά τους» (Ἐνθετο «Τύπου τῆς Κυριακῆς» 16-9-2001).

Ἄν, ὅμως, διαβάσει κανεῖς τό σχετικό ρεπορτάζ τοῦ «Βήματος», πού δημοσιεύτηκε τήν ἴδια ἀκριβῶς μέρα, στίς 16-9-2001, θά ἔχει, ἀπό τό ἐπίσης οἰκεῖο

περιβάλλον τοῦ Χριστόδουλου τήν «ἄλλη φωνή» καί τή θεώρηση ἀπό τήν «ἄλλη ὀπτική γωνία».

«Τόν πρωταγωνιστικό ρόλο, πού ἐπιθυμεῖ νά διαδραματίσει στό ἐσωτερικό τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἰδιαίτερα δέ στόν χῶρο τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, ἀνέδειξε σέ ὅλη τή διάρκεια τῆς ἐπταήμερης ἐπίσκεψης, πού πραγματοποίησε στό Πατριαρχεῖο τῆς Σερβίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος. Ἡ προσπάθεια "διείσδυσης" τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στόν χῶρο τῆς Βαλκανικῆς εἶχε ἐκδηλωθεῖ πολλές φορές στό παρελθόν. Ὡς τήν περασμένη ἐβδομάδα ὅμως οἱ προθέσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δέν ἦταν τόσο ἐμφανεῖς... Τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου ἀνακοίνωσαν τουλάχιστον δύο φορές στό παρελθόν ὅτι μέ τή μεσολάβηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου ἐπιλύθηκε τό πρόβλημα, πού ὑπάρχει μέ τή σχισματική Ἐκκλησία τῶν Σκοπίων. Μάλιστα στά μέσα Μαρτίου ὁ τότε ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς ΔΙΣ μητροπολίτης Σπάρτης κ. Εὐστάθιος εἶχε ἀνακοινώσει καί τό ὄνομα πού εἶχαν ἀποδεχθεῖ οἱ σκοπianoί ἱεράρχες γιά τήν ἀναγνώριση τῆς Ἐκκλησίας τους».

Καί, στή συνέχεια, τό ἴδιο δημοσίευμα, ὑπογραμμίζει, πῶς στήν ἡγεμονική αὐτή ἐκστρατεία του ὁ κ. Χριστόδουλος βρίσκει ἀντιμέτωπο τό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινούπολης, πού μέ κάποιες διπλωματικές κινήσεις τόν καθηλώνει στό περιθώριο.

«Λίγες ἡμέρες ἀργότερα ὅμως μέ κοινή ἀπόφασή τους ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος καί ὁ Πατριάρχης τῶν Σέρβων Παῦλος κάλε-

σαν τόν 'Αρχιεπίσκοπο Τιράνων κ. 'Αναστάσιο νά συζητήσει μέ όλες τίς πλευρές. Στόχος τοῦ κ. 'Αναστασίου ἦταν νά βρεῖ ὅλους τοὺς τρόπους ξεπεράσματος ἑνός προβλήματος, πού ξεκινᾷ μέ τήν ἐκκλησιαστική ἀπόσχιση τῶν Σκοπίων τῇ δεκαετία τοῦ '60 ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Σερβίας...».

Τά δύο ρεπορτάζ συμπλέκονται στήν ἀνάλυση τῆς προσωπικότητας Χριστοδούλου. 'Αλληλοσυμπληρώνονται καί δίνουν τά φανερά καί τά κρυφά στοιχεῖα, πού διαμορφώνουν τήν πολιτική του καί τίς ἀντιδράσεις του. 'Ο ἴδιος προσπαθεῖ νά «εἰσδύσει» στά ξένα γήπεδα καί νά παίξει ρόλο πρωταγωνιστικό. Καί οἱ ἡγετικοί παράγοντες τῶν ἄλλων 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν ἀντιστέκονται στήν ἐπιρμένη προέλασή του καί τοῦ φράσσουν τό δρόμο. 'Ο Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλης-ἀνάστημα ἰδίας κοπῆς-θρίσκεται ἀντιπαρταγμένος σέ μάχη ἐξόντωσης. 'Αλλά ἀκόμα καί ὁ Πατριάρχης τοῦ Βελιγραδίου, ὁ σεμνός καί ἄκακος καί ἀσκητής, ἐκτιμώντας ἀρνητικά τοὺς σχεδιασμούς του, ἔστρεψε τά νῶτα καί ζήτησε ἀδελφική συμπαράσταση καί βοήθεια ἀπό ἄλλη προσωπικότητα.

'Η ἀνάλυση τοῦ δευτέρου δημοσιεύματος προσδιορίζει τήν ἔκβαση τῶν ἀνεύθυνων καί ὑπερφιάλων παρεμβάσεων τοῦ κ. Χριστοδούλου στή διορθοδοξή σκηνή. 'Αποτελοῦν ὅλες ὑλικό προπαγάνδας γιά ἐσωτερική χρήση καί συνάλλαγμα γιά τήν ἀγορά χειροκροτημάτων, ἀλλά δέν ἐγγράφονται ὡς βηματισμός ὁσιότητος καί ὑποδειγματικῆς διαχείρισης τοῦ ἐπισκοπικοῦ χαρίσματος.

*

3. Δέν εἶναι δυνατό νά ὁλοκληρώσω τήν ἀποτίμηση αὐτοῦ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ταξιδιοῦ, ἂν δέν παρουσιάσω καί ἓνα ἄλλο δημοσίευμα. Αὐτή τή φορά ἀπό καθημερινή ἀθηναϊκή ἐφημερίδα, πού σταθερά ἀντιπολιτεύεται τόν κ. Χριστόδουλο. Πρόκειται γιά σχόλιο τῆς ἐφημερίδας «'Ελευθεροτυπία», πού δημοσιεύτηκε στίς 14 Σεπτεμβρίου 2001. Τό καταχωρῶ:

«'Ελεῖπα σέ διακοπές καί δέν τό ἤξερα. 'Ετσι, ὅταν τό διάβασα χθές, πολὺ τό εὐχαριστήθηκα. "Ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος, αὐτός ὁ σκληρός πολέμιος τῆς... ἄθειας κυβέρνησης τῶν ἐκσυγχρονιστῶν, ταξίδεψε στό Βελιγράδι μέ τό πρωθυπουργικό ἀεροσκάφος! Μπράβο του.

Σιγὰ μὴν εἶναι μόνο αὐτό. 'Ο ἀρχιεπίσκοπος, αὐτός πού ἐπικαλεῖται "τόν παπά μέ τά ροζιασμένα χέρια" καί ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα... λιτοῦ καί ἀπέριπτου βίου, ἔμεινε στήν πολυτελή προεδρική σουίτα τοῦ ξενοδοχείου "Ίντερκοντινένταλ". Καί μὴν κάνετε ἀσεβῆ ἐρωτήματα τοῦ τύπου "πόσα τετραγωνικά εἶναι;" ἢ "πόσο κοστίζει;" (ὑπολογίστε μερικές ἑκατοντάδες χιλιάδες δραχμές τήν ἡμέρα).

'Υπάρχει καί κάτι ἀκόμα: 'Ο ἀρχιεπίσκοπός μας ζήτησε ἀπό τό ὑπουργεῖο 'Εξωτερικῶν-κι αὐτό, φυσικά, δέχθηκε-νά καλύψει τά ἐξοδα μετάβασης καί διαμονῆς στό Βελιγράδι τῶν δημοσιογράφων, πού τόν συνόδευσαν. 'Επειδή, προφανῶς, ἡ φτωχή 'Εκκλησία μας ἀδυνατεῖ.

Διασκεδαστικά δέν εἶναι ὅλ' αὐτά; Πάρα πολὺ. Καί πάνω ἀπ' ὅλα δικαιῶνουν ἀπολύτως τό τῆς Γραφῆς "οὐαί ἡμῖν Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ὑποκριταί..."».

«ΔΙΥΛΙΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΚΩΝΩΠΑ»

Στό ένθετο τῆς ἐφημερίδας «Ὁ Τύπος τῆς Κυριακῆς» τῆς 8.7.2001, τό ὁποῖο ἐκδίδεται μέ τήν ἐποπτεία καί τήν ἐπιμέλεια γνωστοῦ δημοσιογράφου τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος, καταχωρίζεται στή στήλη τοῦ ρεπορτάζ καί ἡ παρακάτω εἰδηση. Τή μεταφέρουμε κατά λέξη: «Ἐξηγήσεις θά κληθεῖ νά δώσει ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος γιά τίς “ἀνοίξεις δηλώσεις” τοῦ κληρικοῦ Κυρίλλου Συκῆ κατά τή διάρκεια ἐπίσκεψης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου στό νησί».

Ποιές ἦταν οἱ δηλώσεις τοῦ ἐν λόγῳ κληρικοῦ, πού χαρακτηρίσθηκαν μάλιστα καί ὡς ἀνοίξεις, δέν ἀναφέρονται στό ρεπορτάζ. Εἶναι ὅμως γνωστές ἀπό τά δημοσιεύματα ἄλλων ἐφημερίδων.

Ἐκτός ἀπό τά οἰκονομικά ἐρωτήματα καί τή συνακόλουθη χλεύη, πού εἰσάγει τό δημοσίευμα αὐτό, προκαλεῖ συνειδησιακή ἀναστάτωση. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἐπί δεκαοκτώ ὁλόκληρους μῆνες περπατάει καί σκούζει, πῶς ὁ Σημίτης εἶναι ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας καί ἀρνεῖται τό διάλογο γιά τά ζωτικά θέματα αὐτοῦ τοῦ τόπου. Καί, ἐνῶ σκούζει καί οἱ φωνές του διχάζουν τό λαό καί τόν ἀντιπαραθέτουν σέ σχηματισμό μάχης, αὐτός κα-

Ἡ εἰδηση αὐτή καθ' ἑαυτή δημιουργεῖ πολλά ἐρωτηματικά καί προκαλεῖ σοβαρές ἀνησυχίες. Ὡστε λοιπόν ἕνας κληρικός, καί μάλιστα Ἀρχιεπίσκοπος, δέν μπορεῖ, μέσα στόν κύκλο τῶν καθηκόντων του καί τῆς διακονίας του, νά ἔχει δική του ἀποψη καί νά τή διατυπώνει ἐλεύθερα, ἔστω καί ἂν ἡ ἀποψη αὐτή δέν ταυτίζεται μέ τίς θέσεις καί τίς ἐπιθυμίες τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας; Σέ μιὰ τέτοια ὅμως περίπτωση θά πρέπει νά δεχθοῦμε ὅτι ἐπιβάλλεται φίμωση στούς κληρικούς μας, οἱ ὁποῖοι μετατρέπονται ἔτσι σέ φερέφωνα τῶν λόγων τῶν κυρίων τους. Καί κάτι παραπάνω. Κινδυνεύουν ἀπό ἐμᾶς τοὺς ἰδιούς νά καταστούν «λαπάδες» κληρικοί, πρᾶγμα τό ὁποῖο δέν τό θέλει οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος αὐτή τήν ἰδιό-

βαλαίει τό πρωθυπουργικό ἀεροπλάνο καί ταξιδεύει πανευτυχής, γιά νά ἀπολαύσει τήν ἐγκατάστασή του στό ἐνδιαίτημα τῆς Σοφίας Λόρεν.

Τρελλάθηκε ἐκεῖνος, πού συνεδύασε τήν πολεμική ἐναντίον τοῦ Σημίτη μέ τό καθάλημα στό πρωθυπουργικό ἀεροπλάνο ἢ ἐμεῖς ὅλοι, πού τόν ἀκοῦμε καί τόν ἀνεχόμαστε;

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

τητα τῶν κληρικῶν κατ' ἐπανάληψη τὴν καυτηρίασε καὶ τὴν κατεδίκασε σέ πολλές ἱερατικές συνάξεις. Ἐκτός καὶ ἂν ἡ ἔννοια τοῦ «μή λαπά» κληρικοῦ ταυτίζεται μέ ἐκείνη τοῦ «κόλακα», πού ἄκριτα καὶ ἀβασάνιστα ὑμνεῖ καὶ ἐγκωμιάζει τούς προισταμένους του, χωρὶς ποτέ νά ἔχει τὴ δυνατότητα νά διατυπώνει λόγο ἀντιρρήσεως. Πράγματι εἶναι πολύ ἀνησυχητικό μέ τέτοιου εἴδους ἀπαράδεκτες παρεμβάσεις καὶ ἐλέγχους νά μὴν ἔχουν τὴ δυνατότητα οἱ κληρικοί μας, ἀκόμη καὶ οἱ ἀνώτατοι καὶ ἐκείνοι, πού κατέχουν πανεπιστημιακές ἔδρες, νά διατυπώνουν ὑπεύθυνα ἀντίθετη ἀποψη, ἀλλά ἡ μόνη γνώμη, πού πρέπει νά ἀκούεται, νά ἀναπαράγεται καὶ νά μεταφέρεται, νά εἶναι αὐτὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἀπὸ τό ἄλλο μέρος ὅμως καθημερινά ἀκοῦμε τό Μακαριώτατο, ἱστάμενο μάλιστα μπροστά στίς κάμερες τῶν τηλεοράσεων, νά καταπιάνεται μέ ὅλα τὰ θέματα, ἐλέγχοντας καὶ σχολιάζοντας πρόσωπα καὶ καταστάσεις. Τοῦ ἐνός λοιπόν ὁ λόγος πρέπει νά ἀκούεται.

Ἀλλά τό θέμα ἔχει καὶ μία ἄλλη διάσταση. Διαπιστώσαμε μέ κατάπληξη τὴ σπουδὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἡγεσίας, καλώντας τόν οἰκεῖο Μητροπολίτη «νά δώσει ἐξηγήσεις γιὰ τίς ἀνοίκειες(!) δηλώσεις τοῦ κληρικοῦ». Παράξενο! Σέ τέτοιες εὐαισθησίες δέν μᾶς ἔχει συνηθίσει ἡ ἐκκλησιαστική διοίκηση καὶ μάλιστα γιὰ ἄλλα πολύ σοβαρότερα περιστατικά, τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ τό παρελθόν συνέβησαν καὶ σήμερα συμβαίνουν στό χωρο τῆς δικαιοδοσίας της καὶ τραυματίζουν τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας.

Γιατί;

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις καὶ μάλιστα νά παραπέμπεται σέ ἀνακρίσεις, Μητροπολίτης γιὰ ὅσα τραγικά καὶ παράδοξα ἀναφέρονται καὶ συνδέονται μέ Μοναστήρι τῆς δικαιοδοσίας του, τὰ ὁποῖα ἀποτέλεσαν καὶ θέμα τῶν τηλεοράσεων καὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα, ἐκτός τῶν ἄλλων, ἔγινε καὶ ἔγγραφη καταγγελία καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἡγουμένης τῆς Μονῆς καὶ ἐκ μέρους ἐν ἐνεργείᾳ (τότε) Μητροπολίτη.

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις καὶ ἀνακρίσεις, Μητροπολίτης γιὰ τίς ἀθλιότητες, πού συνέβησαν σέ Προσκύνημα τῆς μητροπολιτικῆς του περιφέρειας, γιὰ τίς ὁποῖες μάλιστα ἐπιλήφθηκε ἀμέσως ἡ ποινική δικαιοσύνη.

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις Μητροπολίτης γιὰ ὅσα σέ βάρος του εἰπώθηκαν καὶ ἀπὸ τίς τηλεοράσεις καὶ ἀπὸ τίς ἐφημερίδες, γιὰ τὰ ὁποῖα, μετὰ τὴν πανηγυρική ἀθώωση τῶν δημοσιογράφων, πού τὰ κατήγγειλαν, ἀσκήθηκε, σέ βάρος του καὶ σέ βάρος γνωστῆς του κυρίας, δίωξη γιὰ σοβαρά ποινικά ἀδικήματα. Τό μόνο, πού διαβάσαμε στίς ἐφημερίδες, ἦταν ἡ ἀπόφαση τῆς Συνόδου γιὰ «ἠθική» συμπάρασταση στό Μητροπολίτη μετὰ πρόταση μάλιστα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ μέ μία μειοψηφία.

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις Μητροπολίτης, ὅταν μέ ἐπιστολή του, ἀπευθυνόμενη σέ συνεπίσκοπό του, τόν ἀποκαλοῦσε «νυμφαγωγό» καὶ «ἐξαγωγέα» ἀτόμων... εἰδικῶν προδιαγραφῶν.

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις ὁ ἕτερος Μητροπολίτης, ὅταν μέ τὴν ἀπαντητική του ἐπιστολή στόν παραπάνω

«ἅγιο» ἀδελφό του χρησιμοποιεῖ τή φράση ὅτι «ἡ ἐπιστολή σου ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα ἀλητείας».

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις Μητροπολίτης, ὅταν ὁ τοπικός τύπος τῆς ἐπαρχίας του τόν κατήγγειλε δημόσια ὅτι φέρεται μέ χρηματικές καταθέσεις ὑπέρ τὸ ἓνα (!) δις καί «ἐκεῖνος δέν ἀπήντησε».

Δέν εἶδαμε νά καλεῖται σέ ἐξηγήσεις Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος σέ ἐπίσημη Συνοδική συνεδρία κατήγγειλε τή μετὰ-θεση Μητροπολίτη μέ πλαστογραφημένα φηγοδέλτια καί κατονόμασε μάλιστα καί τόν πλαστογράφο. Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀναπαρήγαγε τήν εἶδηση καί τελικά τό περιστατικό αὐτό κατέληξε νά ἀποτελεσεὶ θλιβερό μόνο ἀνάγνωσμα.

Δέν εἶδαμε... καί ἄλλα πολλά.

Εἶδαμε ὅμως νά ἐξαντλεῖται ἡ ὑπερευαισθησία καί ὅλη ἡ αὐστηρότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας στή διάφορη ἀποψη πού διατύπωσε κληρικός κατὰ τήν ἐπίσκεψη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου

στήν ἐπαρχία του. Καί ὅλα τὰ ἄλλα, τὰ σοβαρά καί τὰ σπουδαῖα, δέν τὰ εἶδαμε οὔτε τὰ ἀκούσαμε. Καί ἐδῶ ἀσφαλῶς προσήκει ἡ Κυριακή ἐλεγκτική καί ἐπιτιμητική φωνή «διυλίζοντες τόν κώνωπα, τήν δέ κάμηλον καταπίνοντες».

Μακαριώτατε,

Συμφωνοῦμε καί ὑπερθεματίζουμε στήν ἀποφή σας. Δέν θέλουμε οἱ κληρικοί μας νά εἶναι «λαπάδες», ὅπως εἶπατε. Ἀλλά προσθέτουμε. Δέν θέλουμε νά εἶναι οὔτε «κόλακες». Πρὸς Θεοῦ. Ὅχι κόλακες Μακαριώτατε. Ἀλλά, ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά καί κάποιος ἀρχαῖος Ἑλληνας σοφός, «ἡ κολακεία εἶναι ἡ δύναμη τῶν μικρῶν καί ἡ ἀδυναμία τῶν μεγάλων» καί δύσκολα φεύγει ἀπὸ τή ζωή μας. Ἰδιαιτέρα μάλιστα ὅταν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καί τήν καλλιεργοῦμε καί τήν ἐνισχύουμε. Καί τίς περισσότερες δυστυχῶς φορές καί τήν ἐπιβραβεύουμε.

Δ.

Παπα-Γιάννη,

Πῶς ἔφτιασαν σέ σένα οἱ πληροφορίες; Τά περίεργα περιστατικά, πού ξεσήκωσαν τήν κοινή γνώμη στήν κεντρική Θεσσαλία, ἔγιναν σέ δημόσιο δρόμο τῆς Καρδίτσας ἢ τῶν Τρικάλλων;

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

Καιροί παρακμῆς

«Οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ ἀρχαῖοι ἐπίσκοποι, οἱ τῆς Ἐκκλησίας προστάται», κατά τόν ἄγιο Κύριλλο Ἱεροσολύμων, παρέδωσαν στήν Ἐκκλησία τούς θεσμούς Τῆς, γιά νά μένουν ἀναλλοίωτοι. «Σύ οὖν, τέκνον τῆς Ἐκκλησίας ὦν, μή παραχάραττε τούς θεσμούς» (Κατήχ. Δ' λε'). Θεσμοί τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Ἱερά Παράδοση· τά *sacra interna*, πού Τῆς ἄφησε ὁ Χριστός ὡς ἱερά παρακαταθήκη· ἡ διδασκαλία Του, τό ὑπόδειγμα τῆς ζωῆς Του καί ὅλη ἡ ζωσα πραγματικότητα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας, πού καθαγιασμένη ἀπό τή Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, βιώνεται συνεχῶς μέσα στήν Ἐκκλησία. Οἱ θεσμοί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δέν ἐξελίσσονται, οὔτε προσαρμόζονται στά ἐκάστοτε ἱστορικά δεδομένα. Ἡ Ἐκκλησία μένει προσηλωμένη σταθερά, κατά τήν περίφημη φράση τοῦ ἁγίου Βικεντίου, σέ ὅ,τι «πανταχοῦ, πάντοτε καί ὑπό πάντων ἐπιστεύθη». Μία πίστη, ἕνα ἦθος σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς, ἀμετάβλητα διά μέσου τῶν αἰώνων.

Ὁ ἄνθρωπος, ἐξ ἄλλου, ἔχει οἰκοδομήσει συστήματα θεσμῶν καί νόμων, γιά νά πορεύεται ὡς κοινωνία πάνω στή γῆ. Ἔστω δέ τά οἰκοδομήματα αὐτά μέ τό κύρος τῆς ἀνεξίτηλης θείας σφραγίδας τοῦ «κατ' εἰκόνα». Ἔστω καί ἂν δέν τό γνωρίζει ἡ δέν τό δέχεται, κινεῖται μέ τήν ἐλευθερία καί τήν εὐθύνη γιά τή διαχείριση τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου, μέ τήν ὁποία τόν προίκισε ὁ Θεός, ὅταν τόν δημιούργησε. Καρποὶ μόχθου καί ἐμπειριῶν ὁδύνης, φορτισμένοι

μέ πόθους πανανθρώπινους καί ὁράματα, τά συστήματα αὐτά ἔχουν κάτι τό συναρπαστικό καί μεγαλειώδες, πού τό βλέπουμε ἀποτυπωμένο σ' ὅλους τούς πολιτισμούς καί τό θαυμάζουμε.

Ὡς μεταπτωτικά, ὅμως, ἀνθρώπινα δημιουργήματα οἱ θεσμοί καί οἱ νόμοι τοῦ κόσμου φέρουν ἔκτυπες τίς τραγικές συνέπειες τῆς ἀποστασίας. Ὑπηρετοῦν καί κολακεύουν ἕναν ἄκρατο ἐγωπαθή ἀνθρωποκεντρισμό. Διαποτισμένοι ἀπό ἀλαζονεία καί βουλιμία γιά κυριαρχία καί ἀπόλαυση, εὐνοοῦν κάθε μορφῆς ἐκμετάλλευση καί καταπίεση. Ἡ φενάκη μιᾶς ὑποκριτικῆς μεγαλοσύνης ἔχει σέ περίοπτη θέση ἐνθρονιστεῖ. Ὅλοι οἱ πολιτισμοί σέ κάποιο βαθμό θά μπορούσαν νά χαρακτηρισθοῦν ὡς «τάφοι κεκονιαμένοι, οἵτινες ἔξωθεν μέν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δέ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καί πάσης ἀκαθαρσίας» (Ματθ. κγ' 27). Οἱ θεσμοποιημένες δομές τοῦ κόσμου ἀκολουθοῦν τή ρευστή ἀστάθεια τῶν ἀνθρώπινων πραγμάτων. Οἱ ἄνθρωποι χωρίστηκαν σέ φυλές καί ἔθνη καί ἀποξενώθηκαν μεταξύ τους. Καχυποψία, ἐχθρότητα καί συγκρούσεις εἶναι ὁ κανόνας στίς μεταξύ τους σχέσεις. Οἱ τυχόν παροδικές κοινές πορεῖες λαῶν ἢ βασιζόνται σέ καιροσκοπικούς συμβιβασμούς ἢ ἐπιβάλλονται διά τῆς πυγμῆς τοῦ ἰσχυροτέρου. Οἱ ἐθνικές κουλτοῦρες καί τά ἐθνικά ὁράματα βρίσκονται σέ διαρκή φάση ἀνταγωνισμοῦ καί ἐπιθετικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ θέσπιση ἐθνικῶν εἰδῶλων, ὅπου οἱ προστάτες

«θεοί» ενός λαού αντιμάχονται τούς «θεούς» του αντίπαλου λαού.

Ἡ Ἐκκλησία μένει στὸν κόσμο ἀναζητώντας τὸν κάθε ἄνθρωπο ὡς «πλανηθέν ὀρειάλωτον πρόβατον». Ὅμως, ἀποτελεῖ θανάσιμο κίνδυνο ὁ συμφυρμός Της μέ τούς θεσμούς τοῦ κόσμου, ἡ ἔνταξή Της σ' αὐτούς, ἡ «θεσμοποίησή» Της. Ἀπειλή ἀκυρώσεως τοῦ σωτηριώδους μηνύματός Της. Θά περίμενε κανεῖς τήν Ἐκκλησία προσηλωμένη στοὺς δικούς Της θεσμούς. Τό πρᾶγμα δέν εἶναι πάντα ἔτσι, γιατί οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι εἶναι καί μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί πολῖτες τοῦ κόσμου. Συχνά, συνεπαίρονται στή δίνη ἀπατηλῶν ἄνομων σκοπιμοτήτων, εἰσάγουν στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας κοσμικούς θεσμούς, πού στή συνέχεια καθιερώνονται ὡς δῆθεν ἐκκλησιαστική παράδοση. Ὁ ἀείμνηστος Ἰωάν. Καρμίρης, Καθηγητής Πανεπιστημίου καί Ἀκαδημαϊκός, γράφει: «Ἀπόλυτα ὑποχρεωτικό καί κανονιστικό γιά τήν ἀποστολική μας Ἐκκλησία σήμερα δέν εἶναι ὅ,τι κληρονόμησαν σ' αὐτήν οἱ αἰῶνες τῆς παρακμῆς, ἀλλά ὅ,τι παρέδωσαν σ' αὐτήν ὁ ἀποστολικός αἰῶνας, ὁ θεὸς Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ πρῶτοι διάδοχοί τους, γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀγιαστικῆς καί σωστικῆς ἀποστολῆς Της μέσα στὸν κόσμο» («Ἡ θέση καί ἡ διακονία τῶν λαϊκῶν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία», Ἐκδ. «Τῆνος» 1988, σελ. 42).

Τυπικὴ περίπτωση εἰσαγωγῆς ξένων θεσμῶν στήν Ἐκκλησία εἶναι ἡ κατὰ παράβαση τῆς διδασκαλίας Της, τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων, κατάληψη τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀπὸ πρόσωπα βέβηλα διὰ τῆς σπάθης τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καί ἡ ἐν συνεχείᾳ διαπλοκή τῶν δύο ἐξουσιῶν. Ἡ διαπλοκή αὕτη μπορεῖ νά διαγράψει ὅλη τὴ διαδρομὴ ἀπὸ τὴν ἀγαστὴ συμπόρευση μέχρι τὸν πιὸ σκληρὸ ἀνταγω-

νισμό στό στίβο τῆς ἐξουσίας. Σέ κάθε περίπτωση οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ταγοὶ ὑποκρίνονται ὅτι δέν ἀσκοῦν κοσμικὴ πολιτικὴ, ἀλλ' ὅτι «διακονοῦν τὸ ποίμνιο»! Ὅπωςδὴποτε πάντως, ἡ παρακμὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀκολουθεῖ ὡς ἀναγκαία συνέπεια. Σέ μιὰ ἐπιστολὴ τοῦ Μ. Βασιλείου τὸ 392 μ.Χ. «πρὸς Ἱταλοὺς καί Γάλλους ἐπισκόπους» (PG 32, 477), ἡ ὁποία προσυπογράφεται ἀπὸ 32 ἀνατολικούς ἐπισκόπους, ἔχει καταγραφεῖ μέ ζωηρὰ χρώματα ἡ δεινὴ κατάσταση, στήν ὁποία εἶχε περιέλθει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς, ὅταν τὴ διοίκησέ Της εἶχαν καταλάβει ἀρειανοὶ ἐπίσκοποι σέ σύμπραξη μέ τὴν Αὐτοκρατορικὴ αὐλή, πού ἀρειάνιζε. Ἐπειδὴ ἀποτελεῖ τυπικὸ παράδειγμα τῆς παρακμῆς μιᾶς «θεσμοποιημένης» Ἐκκλησίας, παραθέτουμε κάποια σημεῖα τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς σέ ἐλεύθερη νεοελληνικὴ ἀπόδοση.

«Ἐχουν ἀνατραπεῖ τὰ δόγματα τῆς εὐσέβειας καί διαστρεβλωθεῖ οἱ θεομοὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀρχομανεῖς, χωρὶς φόβο Κυρίου, ἐφορμοῦν πάνω στίς ἐπισκοπές. Τό ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα κατάντησε ἐπαθλο ἀσέβειας. Ὅποιοι πολιτεύεται κατὰ τὸν πιὸ βλάσφημο τρόπο, γίνεται ἐπίσκοπος. Παραμερίστηκε ἡ ἀκρίβεια τῶν κανόνων, ὑπάρχει μεγάλη ἐλευθερία στό νά ἁμαρτάνει κανεῖς. Ὅσοι κατέλαβαν τὴν Ἀρχὴ μέ βία καί ἀπάτη ἀνταποδίδουν εὐγνωμοσύνη πρὸς τούς ὑποστηρικτές τους ἐπιτρέποντάς τους κάθε ἁμαρτία. Χάθηκε ἡ ἱερατικὴ σεμνότητα, ἐξέλειπαν οἱ συνετοὶ ποιμένες γιά νά ποιάνουν μέ διάκριση τὸ ποίμνιο τοῦ Κυρίου. Οἱ ἀρχομανεῖς ἐπίσκοποι σπαταλοῦν τίς προσφορές ὑπὲρ τῶν πτωχῶν γιά δική τους ἀπόλαυση καί γιά νά προσφέρουν δῶρα. Ἡ πονηρία πλεόνασε, ὁ λαὸς μένει ἀποίμαντος, οἱ ἐπίσκοποι εἶναι βουβοί, χωρὶς παρρησία, διότι εἶναι δοῦλοι αὐτῶν μέ τὴ βοήθεια τῶν ὁποίων κατέλαβαν τὴν

ἀρχή. Χρησιμοποιοῦν ἀκόμα καί τήν υπεράσπιση, δῆθεν, τῆς Ὁρθοδοξίας σάν ὄπλο στόν μεταξύ τους ἀνταγωνισμό, καί ἀφοῦ κρύψουν τήν προσωπική τους ἔχθρα ὑποκρίνονται ὅτι μάχονται τάχα ὑπέρ τῆς εὐσεβείας».

Καί ποιὰ ἦταν τότε ἡ ἀντίσταση τῶν πιστῶν; Γράφει ὁ ἱερός Πατήρ: «Φεύγουν ἀπό τοὺς οἴκους τῆς προσευχῆς (ναοὺς) ὅσοι κρατοῦν τήν πίστη ὑγίη, διότι τοὺς θεωροῦν διδασκαλεῖα ἀσέβειας, καί σηκώνουν τά χέρια πρὸς τόν Δεσπότη τόν ἐν οὐρανοῖς μέ δάκρυα καί στεναγμούς σέ ἔρημους τόπους. Ἄνδρες καί γυναῖκες, παιδιά καί γέροντες ξεχύνονται στό ὕπαιθρο γιά τίς λατρευτικές τους συνάξεις καί ὑποφέροντας μέ ὑπομονή τήν κακοπάθεια ἀπό τίς κακές καιρικές συνθήκες, περιμένουν τή βοήθεια τοῦ Κυρίου».

Καταστάσεις σάν τίς παραπάνω μᾶς εἶναι πολὺ οἰκεῖες. Ἡ «θεσμοποίηση» σάν ἰός θανατηφόρος ἀπειλεῖ τήν Ἐκκλησίᾳ μας. Ἄς δοῦμε τήν πραγματικότητα μέ νηφαλιότητα: Ζοῦμε σέ καιροὺς ἐκκλησιαστικῆς παρακμῆς. Καιρὸς πιά νά μετρηθοῦν οἱ πιστοί...

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνση: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.

ΨΙΘΥΡΟΙ

Τό καπέλωμα.

Ἀμφιβάλλετε ὅτι τὰ συνοδικὰ ὄργανα τὰ ἔχει καπελώσει ἡ Χρυσοπηγή; Ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος συνεδριάζει, ὄχι γιά νά μελετήσῃ τὰ θέματα, πού προκύπτουν καί νά ἀποφασίσῃ, ἀλλά γιά νά ἐπικυρώσῃ τίς ἀποφάσεις, πού ἔχει πάρει τό κογκλάβιο τῆς Χρυσοπηγῆς;

Ἄν ἀμφιβάλλετε, θά σᾶς πείσει ἓνα δημοσιογραφικὸ ρεπορτάζ, πού, ὅλοι μας τό ἀφήσαμε νά περάσῃ ἀπαρατήρητο.

Στίς 24 Αὐγούστου, κατὰ τὸ τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν, τέσσερες μέρες πρὶν ἀπὸ τήν ἀνακοίνωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπογραφῶν καί πέντε μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ χαστούκι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας στήν ἀλαζονικὴ παρεΐα τοῦ κ. Χριστοδούλου, ἡ ἐφημερίδα, πού στηρίζει καί ὑποστηρίζει τόν κ. Χριστόδουλο, ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος», μᾶς πληροφόρησε πὼς «στὴ Μαγνησίᾳ καί στήν Αἰτωλοακαρνανίᾳ, ὁ ἡγέτης τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἀφουγκραστῇ τὸ αἶτημα τοῦ πιστοῦ, τοῦ ἀπλοῦ πολίτη, νά ἀντιληφθεῖ τὸ κλίμα τῆς ἐπαρχίας καί νά καταγράψῃ τίς διαθέσεις τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων».

Καί συνεχίζει ὁ δημοσιογράφος, ἥ, γιά τήν ἀκρίβεια οἱ δημοσιογράφοι, πού τὸν συνόδεψαν στήν περιοδεία του αὐτή, μέ τήν ἐξῆς περίεργη πληροφορία:

«Ἐκεῖ εἶχε τὴ δυνατότητα μᾶς ἀνοιχτῆς ἐπικοινωνίας μέ τοὺς στενοὺς του συνεργάτες γιά τὴν ὁμιλία του στήν Ἱερά Σύνοδο τὴν Τρίτῃ ἀλλὰ καί ὅσα θά μεταφέρει προφορικὰ στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τὴν ἐπόμενη ἡμέρα».

Ποιοί ήταν αυτοί οι στενοί του συνεργάτες, μέ τους οποίους ο κ. Χριστόδουλος είχε άνοιχτη επικοινωνία; Προφανώς όχι οι Συνοδικοί Σύεδροι, οι θεσμικά άρμεσοι συνεργάτες του. Όλοι αυτοί βρίσκονταν μακριά. Οι συνομιλητές του ήταν άλλοι παράγοντες, πού ουσκέπτονται μαζί του και συναποφασίζουν για λογαριασμό των Συνοδικών.

Αυτοί οι παράγοντες, οι έξωσυνοδικοί και παρασκηνιακοί, άσχολήθηκαν μέ δυό σοβαρά θέματα, πού δέν έπιτρέπεται νά περνούν από την έπεξεργασία έξωσυνοδικών κύκλων.

Τό πρώτο θέμα ήταν ή όμιλία του Άρχιεπισκόπου, πού θά την έκανε στη Διάρκή Ίερά Σύνοδο την Τρίτη 28 Αυγούστου. Ή όμιλία διαβάστηκε, συζητήθηκε και έγκρίθηκε στο παρασκήνιο. Καί ή Σύνοδος κλήθηκε, εκ των ύστερών, νά βάλει, άπλως, την ύπογραφή της. Οι έξωσυνοδικοί, Χρυσοπηγιακοί παράγοντες καπέλωσαν τη Σύνοδο, καθορίζοντας τό πλαίσιο και τό περιεχόμενο της άνακοίνωσης του Προέδρου του Σώματος.

Και τό δεύτερο θέμα: αυτά, πού θά μετέφερε ο Άρχιεπίσκοπος την επόμενη μέρα, στις 29 Αυγούστου, στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Καί αυτά προσυζητήθηκαν και προεγκρίθηκαν από την «Παρασύνοδο» και όχι από την κανονική Σύνοδο. Ή Σύνοδος υποχρεώθηκε νά τά ψηφίσει.

Μετά από αυτό τό επίσημο ρεπορτάζ, εξακολουθείτε νά άμφιβάλλετε, ότι ή Σύνοδος έχει καταντήσει διακοσμητικό στοιχείο, δηλαδή άπλός μαιδανός στη μαγειρική τέχνη του Άρχιεπισκόπου Χριστοδούλου;

Δωρο μέ νόημα.

Άκόμα σχολιάζουν άρνητικά οι Τηνιακοί τό έντυπωσιακό και πανάκριβο δωρο, πού προσφέρθηκε από τό Πανελλήνιο Ίδρυμα της Εύαγγελιστρίας στον Άρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, κατά την ήμέρα της έορτης της Μεγαλόχαρης. Του προσφέρθη-

κε άρχιερατικό έγκόλπιο, πού αγοράστηκε μέ την καταβολή του άστρονομικού ποσού του ενός έκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων δραχμών.

Αυτό σημαίνει, πώς από τό ύστέρημα, πού προσφέρει ο εύσεβής λαός, οι πονεμένοι προσκυνητές, πού καταφθάνουν στο νησί της Τήνου και άνηφορίζουν, συχνά γονατιστοί, για νά ίκετέψουν τη μεσιτεία της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας, 1.300.000 δραχμές πήγαν όχι στην άνακούφιση του πόνου, αλλά στον έμπλουτισμό της κοσμηματοθήκης του κ. Χριστοδούλου.

Βέβαια, δέν ήταν τό μοναδικό έξοδο, πού έκανε τό Ίερό Ίδρυμα της Εύαγγελιστρίας για νά ανταποκριθεί μέ φιλόφρονα αισθήματα στην τιμή της επίσκεψης. Άν ύπολογίσει κανείς και όλα τά έξοδα φιλοξενίας, τη δαπάνη των πολυτελών ξενοδοχείων, τά γεύματα μέ τους επίσημους συνδαιτυμόνες, τά φιλοδωρήματα (πού δέν είναι άπλά φιλοδωρήματα) των παρatreχάμενων του μεγάλου επισκέπτη, σίγουρα τό χαράτωμα άνέβηκε σε ύψη.

Άλλά τό σχόλιο δέ σταματάει εκεί. Ύπάρχουν δυό στοιχεΐα, πού σοκάρισαν πολούς Τηνιακούς.

Τό πρώτο είναι, πώς οι τελετές και ή προσφορά του πανάκριβου έγκολπίου έγιναν ένω ό τοπικός Μητροπολίτης, ό άδελφός και συλλειτουργός του κ. Χριστοδούλου, πού, μάλιστα, τον τίμησε δυό φορές μέ την ψηφο του, βρισκόταν άταφος στο φέρετρο. Είχε πεθάνει άκριβώς την προηγούμενη μέρα. Καί δέν είχε την ευαισθησία ο κ. Χριστόδουλος νά άκυρώσει την παρουσία του και τίς φαντασμαγορικές τελετές σε ένδειξη πένθους.

Και τό δεύτερο είναι, καθώς άκούγεται, ότι ή αγορά του πανάκριβου έγκολπίου έγινε μέ ύπόδειξη ρασοφόρου, πού όρέγεται προαγωγή και άνάδειξη σε μητροπολίτη Σύρου και Τήνου. Ή παρέμβαση αυτή έγγράφεται ως πράξη σιμωνίας, στην όποία ένέχεται όχι μόνο ό φιλόδοξος άρχιμανδρίτης, αλλά και ό δωροεδόχος Χριστόδουλος.

Καυτά θέματα!!!

Ξέρετε ποιά είναι τό πρώτο καί καυτό θέμα γιά τόν κ. Χριστόδουλο;

Δέν είναι ή ποιότητα του άρχιερατικού δυναμικού, πού συνεχίζει νά τό εμπλουτίζει μέ τά άπόβλητα του ιερατικού κλάδου. Δέν είναι ό ποιμαντικός προγραμματισμός, πού έχει άυτοπεριοριστεί καί άυτοεγκλωβιστεί στην επίδειξη της άρχιεπισκοπικής χλιδής καί στη συλλογή χρημάτων. Δέν είναι ή στάθμη της έκκλησιαστικής παιδείας, πού έχει άφεθεί στους πέντε άνέμους. Δέν είναι ό πόνος καί ή όδύνη του έκκλησιαστικού ποιμνίου, πού βλέπει την ήγεσία της Έκκλησίας νά άσχολεϊται μέ τό «κύμινον» καί τό «ήδύοσμον».

Τό καυτό θέμα, πού βασανίζει τό «ρέκτη»(!) Άρχιεπίσκοπο, είναι νά πειστούν ή (όρθότερα) νά άποχρεωθούν όλοι οι Μητροπολίτες της Έκκλησίας της Ελλάδος, νέοι καί σεβάσμοι γέροι, νά σκύψουν καί νά τόν προσκυνήσουν. Νά πάψουν νά μνημονεύουν την Ίερά Σύνοδο, πού είναι ή έστία ένεργείας καί ό άποδέκτης του Παναγίου Πνεύματος καί νά μνημονεύουν, ως προιστάμενό τους, τόν κ. Χριστόδουλο.

Καί παράλληλα, δεύτερο θέμα, πού τόν άπασχολεί καί του κλέβει τόν ύπνο, είναι νά μήν ισχύσει ή άντίστοιχη άπαίτηση του Πατριάρχη Βαρθολομαίου, νά μνημονεύεται εκείνος στίς έπαρχίες της βορείου Ελλάδος καί των νησιών του άνατολικού Αιγαίου, πού χαρακτηρίζονται στη σύγχρονη έκκλησιαστική όρολογία ως «Νέες Χώρες».

Καί, όπως παρακολουθήσαμε όλοι, γιά τά δύο αυτά «καυτά»(!) θέματα δουλεύει όλο τό team, πού πλαισιώνει τόν κ. Χριστόδουλο.

Μισή αλήθεια... όλόκληρο ψέμα.

Σέ έπιστολή, πού ό Χριστόδουλος συνέταξε καί την έστειλε μέ τή Συνοδική έγκριση στό Πατριαρχείο καί την όποία τή σχολίασε δημοσιογραφικά ένα άπό τά παλικάρια

του, ό αύλικός δημοσιογράφος, εμφανίζεται ή έξής μισή αλήθεια, πού άποτελεί όλόκληρο ψέμα. Ό συντάκτης Άρχιεπίσκοπος, προσπαθώντας νά κατατροπώσει τόν Πατριάρχη Βαρθολομαίο καί νά τόν άναγκάσει νά άποσύρει την άπαίτησή του, τόν παραπέμπει στη σχετική διάταξη του Καταστατικού Χάρτη της Έκκλησίας της Ελλάδος, πού καθορίζει τόν τρόπο μνημόνευσης στίς Ίερες Άκολουθίες.

Έπειδή δέν έχουμε άκόμη διαβάσει τό κείμενο της έπίσημης, άρχιεπισκοπικής έπιστολής, μεταφέρουμε τό σχόλιο του δημοσιογράφου. Γράφει, λοιπόν ό λεβέντης δημοσιογράφος: «...Τέλος, στην τρίτη έπιστολή τονίζεται μεταξύ άλλων ότι δέν μπορεί νά γίνει δεκτή ή πρόσφατη άπαίτηση του Οίκ Πατριάρχου νά μνημονεύεται καί ως «Άρχιεπίσκοπος»(!!!) στίς μητροπόλεις της Μακεδονίας, της Θράκης καί των νησιών του Άνατολικού Αιγαίου... άφου ό Καταστατικός Χάρτης ρητώς άναφέρει τό πώς θά μνημονεύεται καί αύτός ό τρόπος μνημόνευσης έχει γίνει δεκτός άπό τό 1977 καί άπό τό Φανάρι».

Η διάταξη αύτή του Καταστατικού Χάρτη είναι αλήθεια, αλλά μισή αλήθεια. Γιατί, στό πρώτο τμήμα αυτού του άρθρου όρίζεται καί τί θά μνημονεύουν οι Μητροπολίτες της Έκκλησίας της Ελλάδος: «*Έν ταίς Ίεραϊς Άκολουθίαις μνημονεύουν... οι Μητροπολίται, οι μέν της Αύτοκεφάλου Έκκλησίας της Ελλάδος "της Ίερᾶς ήμῶν Συνόδου", οι δέ των Νέων Χωρῶν "του Οικουμενικού Πατριάρχου ήμῶν "δεϊνος" καί της Ίερᾶς ήμῶν Συνόδου*».

Καί αύτή ή διάταξη δέν ισχύει κατά τό ένα της τμήμα, όπως τό ύπενθυμίζει ό αύλικός δημοσιογράφος, αλλά στό σύνολό της άπό τό 1977. Καί έγινε άποδεκτή καί άπό τόν κ. Χριστόδουλο καί μάλιστα ψηφίστηκε καί άπό τόν ίδιο καί επί είκοσιπέντε όλοκληρα χρόνια δέν την άμφισβήτησε.

Η άποσιώπηση αύτής της αλήθειας δέν είναι όλόκληρο ψέμα;